

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 536
din data de 04.10.2017

Dosar nr. 717/2016
Petiția nr. 6569.02.11.2016
Petent:
Reclamat: -

Obiect: adoptarea unei ordonanțe ce crează o diferențiere de tratament, între copiii cu anumite tipuri de handicap.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

- 1. Numele, domiciliul sau reședința petenților**
 - 2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului**
-

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petenta susține că OUG nr. 423/2016, este discriminatorie la adresa copiilor cu handicap ce nu au CES (copiilor cu cerințe educaționale speciale).

III. Procedura de citare

4. Prin adresa înregistrată cu nr.6569.08.11.20176 a fost citată doamna..., pentru data de 21.11.2016, cu invocarea **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

5. Petenta susține că adoptarea H.G 423/2016, emisă în baza Legii nr. 6/2016, este discriminatorie la adresa copiilor cu handicap ce nu au încadrare CES. Copilul petentei are parapareză spastică și nu beneficiază de alocația de hrană aferentă, deoarece nu are certificate de orientare școlară. În consecință, prin comparație cu cazul copiilor cu CES, copii bolnavi de hemofilie, de inimă nu beneficiază de prevederile ordonanței și sunt excluși de la

norma de hrană școlară. În baza Legii nr. 6/2016 s-a adoptat H.G nr. 423/2016, pentru repartizarea pe județe a sumelor aprobate pentru finanțarea drepturilor copiilor, elevilor, tinerilor cu cerințe educaționale speciale, integrați în învățământul de masă, precum și metodologia de alocare a acestor sume, unităților de învățământ de masă, pentru anul 2016.

Susținerile părții reclamate

7. -

V. Motivele de fapt și de drept

8. Colegiul CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată relevă o situație în care, H.G nr. 423/2016 crează un tratament discriminatoriu la adresa copiilor cu handicap ce nu au încadrare CES (copii cu cerințe educaționale speciale).

De asemenea, Colegiul director în procedura de citare a părților, a invocat **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale stabilește următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]». Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție. În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele,

inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative”. Având în vedere aceste aspecte, Colegiul nu se poate pronunța prin hotărâre privind obiectul cauzei, însă poate emite un punct de vedere, conform prevederilor art.18 alin.1) al *O.G. nr. 137/2000*, care prevede: „*Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării*”.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu în procedura de deliberare a dosarului, de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege, în baza **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale**.
2. **Colegiul director, va emite un punct de vedere cu privire la obiectul petiției.**
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte

4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a)

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC– Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

ISTVAN HALLER – Membru

JURA CRISTIAN– Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA- Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat Gh. L și R.O

VIII. Punct de vedere

9. Petenta susține faptul că, **H.G nr. 423/2016** așa cum a fost adoptată în baza Legii nr.6/2016, este discriminatorie la adresa copiilor cu handicap ce nu au încadrare CES. În cauză copilul petentei are parapareză spastică și nu beneficiază de alocația de hrană aferentă, deoarece nu are certificate de orientare școlară. În sprijinul celor afirmate, petenta consideră că, aplicarea ordonanței este una discriminatorie, aceasta se referă doar la o anumită categorie de copii cu dizabilitate, prin comparație cu copii bolnavi de hemofilie, de inimă etc. Trebuie menționat faptul că, la doptarea H.G nr. 423/2016, a stat la bază ca aplicabilitate **Hotărârea de Guvern nr. 423/2016**, privind repartizarea pe județe a sumelor aprobate pentru finanțarea drepturilor copiilor, elevilor, tinerilor cu cerințe educaționale special, integrați în învățământul de masă, precum și metodologia de alocare a acestor sume, unităților de învățământ de masă, pentru anul 2016. Mai mult, Hotărârea nr. 564/2017 privind modalitatea de acordare a drepturilor copiilor cu cerințe educaționale speciale școlarizați în sistemul de învățământ preuniversitar stabilește prin art. 1, faptul că: "Prezenta hotărâre stabilește modalitatea de acordare a drepturilor copiilor cu cerințe educaționale speciale școlarizați în sistemul de învățământ preuniversitar, potrivit prevederilor art. 51 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare". La art.2 din aceeași lege, "...certificatul de orientare școlară și profesională - documentul/actul oficial eliberat de către centrele județene de resurse și de asistență educațională/Centrul Municipiului București de Resurse și de Asistență Educațională, denumite în continuare CJRAE/CMBRAE, conform prevederilor legale în vigoare, trebuie să cuprindă: diagnosticul/deficiența, gradul acestuia/acesteia, în funcție de care copiii cu CES sunt orientați în învățământul de masă sau în învățământul special". Ca atare, modalitatea de aplicare, și de referință la sistemul de învățământ și în privința drepturilor acordate copiilor cu handicap de tip CES, izvorăște din norma juridică și implicit nu ne raportăm la situații comparabile în privința gradului de handicap între copii. La art. 7, se stipulează în mod clar ca beneficiu, la fel cum se stipulează și în alte norme juridice care protejează persoana cu handicap, că: "Cuantumul drepturilor este stabilit potrivit prevederilor lit. (a, din anexă la Hotărârea Guvernului nr. 904/2014 pentru stabilirea limitelor minime de cheltuieli aferente drepturilor prevăzute de art. 129 alin.(1) din Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului".

Redactat Gh. L și R.O